

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Davida Hipšra a Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **D. P.**, zastoupen Mgr. Robertem Pšenkem, advokátem se sídlem Veselá 169/24, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2024, č. j. 29 A 27/2023-29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 6 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Roberta Pšenka, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] V záhlaví označeným rozsudkem Krajský soud v Brně zamítl žalobu žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2023, č. j. JMK 18142/2023, sp. zn. S-JMK 78786/2022/OD/Bo, kterým žalovaný zamítl dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „správní řád“), odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Židlochovice, odboru dopravy, ze dne 4. 5. 2022, č. j. MZi-2021/533637. Tímto rozhodnutím byla stěžovateli dle § 137 odst. 2 správního řádu uložena pořádková pokuta ve výši 1 000 Kč za bezdůvodné odepření podání vysvětlení ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. Rozsudek krajského soudu napadl stěžovatel kasační stížností.

[2] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

[3] Podle § 106 odst. 3 věty první s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[4] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu a důvody, které v ní lze s úspěchem uplatnit, se musí vztahovat právě k tomuto rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2004, č. j. 3 Azs 43/2003-48, ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47 atp.). Na uvedené navázal soud např. v usnesení ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, podle něhož *„aby vůbec byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána (...)“*.

[5] Stěžovatel v kasační stížnosti pouze obecně uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., k čemuž obecně dodal, že krajský soud se odchýlil od rozhodovací praxe Ústavního soudu a dále nesprávně posoudil otázku přípustnosti ukládání pořádkové pokuty. Stěžovatelova tvrzení tak byla pouze obecná a konkrétně nereagovala na argumentaci krajského soudu. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou obecnými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem a proč je takový úsudek soudu vadný apod. Nepostačuje proto nejen paragrafová či slovní citace některého zákonného důvodu, ale ani, jako v daném případě, označení údajného vadného právního názoru soudu spočívajícího v přípustnosti ukládání pořádkové pokuty osobě podávající vysvětlení, s nímž stěžovatel nesouhlasí, aniž by zároveň v kasační stížnosti vylíčil a věcnou argumentací v konkrétní věci podložil, proč považuje vyslovený právní názor soudu za nesprávný (vedle výše uvedené judikatury srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2023, č. j. 4 As 14/2023-38, ze dne 4. 3. 2021, č. j. 7 Ads 310/2020-18, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 146/2004-58 atp.). Toho si ostatně byl i sám stěžovatel vědom, neboť v kasační stížnosti soudu sdělil, že konkretizaci důvodů provede v dodatečně stanovené lhůtě.

[6] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 23. 5. 2024, č. j. 7 As 97/2024-6, ke konkretizaci stížních důvodů. Stěžovatel (který je zastupován advokátem, tedy osobou práva znalou) byl rovněž poučen o následku nevyhovění této výzvě ve stanovené lhůtě, jímž je odmítnutí kasační stížnosti. Lhůta k doplnění kasační stížnosti byla stěžovateli stanovena v délce 1 měsíce ode dne doručení usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 27. 5. 2024. Lhůta k doplnění kasační stížnosti tedy uplynula dne 27. 6. 2024.

[7] Stěžovatel ve stanovené lhůtě kasační stížnost nedoplnil, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost odmítnout podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (obdobně postupoval Nejvyšší správní soud např. v usnesení ze dne 16. 6. 2023, č. j. 7 As 42/2023-10, ze dne 9. 9. 2021, č. j. 7 Azs 110/2021-50, ze dne 22. 7. 2021, č. j. 8 Azs 149/2021-46 atp.). Oporu pro uvedený závěr lze nalézt i v judikatuře

pokračování

Ústavního soudu (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 1. 2004, sp. zn. IV. ÚS 613/03, ze dne 23. 11. 2021, sp. zn. I. ÚS 2850/21, ze dne 15. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 1140/14 atp.).

[8] Podle názoru Nejvyššího správního soudu nelze porušení zákonného příkazu uvedeného v § 106 odst. 3 s. ř. s. odůvodnit ani případným poukazem na naplnění práva na spravedlivý proces garantovaného v čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Poskytnutá lhůta byla dostatečně dlouhá k tomu, aby stěžovatel zastoupený advokátem reálně mohl doplnit kasační stížnost o chybějící náležitosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2021, č. j. 7 Ads 310/2020-18).

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud dle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta. Podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Podle § 10a odst. 1 téhož zákona pak platí, že v případech, kdy je soud povinen vrátit již zaplacený poplatek nebo přeplatek na poplatek, učiní tak ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení rozhodl. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta před prvním jednáním, zdejší soud rozhodl, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 6 000 Kč (5000 Kč za kasační stížnost a 1000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku), který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce Mgr. Roberta Pšenka, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2024

Tomáš Foltas
předseda senátu